

Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιος: «Χρήσιμα», «αναγκαία», «σύγχρονα», «περήφανα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Λέξεις, όροι και επιχειρήματα που επιστρατεύτηκαν, το τελευταίο διάστημα, για την «επίτευξη του στόχου». Ο τρόπος και οι μέθοδοι αυτής της επίτευξης, το αποτέλεσμα, οι διαρροές, οι συμφωνίες, οι διαφωνίες, ως και άλλα πολλά, αξιολογούνται, ερμηνεύονται και διαβάζονται, μέσα από πολλές οπτικές και παράθυρα, κυρίως όμως θα δοκιμαστούν, θα κριθούν, στις κοινωνίες και των Ελλήνων τις Κοινότητες.

• Του Σεβ. Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου

Μιλώντας όμως για «χρήσιμα», «αναγκαία», «σύγχρονα» και «περήφανα» επιτακτικά τίθεται η ανάγκη ερωτημάτων σε εκείνους/εκείνες που, με τόσο μένος και πάθος, υπερασπίστηκαν την επίτευξη του στόχου αυτού. Τι είδους ερωτήματα; Γιατί, άραγε, δεν πράττουν το ίδιο, σε ό,τι αφορά θέματα, προβλήματα και δυστοκίες που, χρόνια τώρα, ταλανίζουν και συνθλίβουν τις πολύτεκνες και υπερ-πολύτεκνες οικογένειες; Προβλήματα και δυσκολίες που υψώνουν τείχη απαγορευτικά σε όσες οικογένειες επιθυμούν την απόκτηση περισσότερων του ενός, ή δύο παιδιών, εξ' αιτίας της αναληψίας και σκληροκαρδίας της Πολιτείας.

Καταγράφω μερικά από τα πολλά, μήπως και έχουν διαφύγει της προσοχής των αρμοδίων ή μήπως, τουλάχιστον, υπάρξει η ανάλογη ευαισθητοποίηση και ανάληψη πρωτοβουλιών που είδαμε το τελευταίο διάστημα για την, επιτέλους, δίκαιη, αναγκαία και απαραίτητη διευθέτησή τους.

α) Η ιδιοκτησία και η χρήση αυτοκινήτου από πλευράς υπερ-πολύτεκνης οικογένειας, για παράδειγμα τύπου βαν, 9/θέσιου, απαραίτητου για την ασφαλή μετακίνηση της υπερ-πολύτεκνης οικογένειας, θεωρείται από την Πολιτεία «είδος πολυτελείας», με αποτέλεσμα η υπερ-πολύτεκνη αυτή οικογένεια να πληρώνει «φόρο πολυτελείας» λόγω «πολυτελούς διαβιώσεως»!, με τραγική συνέπεια, επίσης, η οικογένεια αυτή να αποκλείεται και από τα κοινωνικά επιδόματα και τιμολόγια! Επιπροσθέτως, τα πολυτεχνικά αυτοκίνητα πληρώνουν και τέλη κυκλοφορίας !

β) Πολύτεκνη ή υπερ-πολύτεκνη οικογένεια που και οι δύο γονείς τυγχάνει να είναι δημόσιοι υπάλληλοι, κανένα από τα παιδιά της πολύτεκνης ή υπερ-πολύτεκνης αυτής οικογένειας δεν δικαιούται να φοιτήσει σε δημόσιο Παιδικό σταθμό, οπότε οι πολύτεκνοι ή οι υπερ-πολύτεκνοι εργαζόμενοι γονείς υποχρεούνται να καταφύγουν στην εναλλακτική του ιδιωτικού σταθμού !

γ) Σύμφωνα με την ισχύουσα Νομοθεσία στο σύνολο του οικογενειακού εισοδήματος, πολύτεκνης ή υπέρ-πολύτεκνης οικογένειας προστίθεται όχι το πραγματικό τυχόν εισόδημα που προκύπτει από ευκαιριακή εργασία προστατευόμενου παιδιού της οικογένειας αυτής (μαθητή ή φοιτητή), αλλά τεκμαρτό εισόδημα 3.000€! Δηλαδή εάν ένα παιδί πολύτεκνης ή υπέρ-πολύτεκνης οικογένειας εργάζεται κατά τις θερινές διακοπές του σε ασφαλές εργασιακό περιβάλλον, είτε για παιδαγωγικούς λόγους, είτε για ενίσχυση της οικογένειας, για τα ελάχιστα ευρώ που θα πάρει, θα τιμωρηθεί όλη η οικογένεια με στέρηση του

επιδόματος των παιδιών! Για παράδειγμα: εάν το παιδί αυτό πληρωθεί για τη θερινή περίοδο π.χ. με 600€, η οικογένεια θα στερηθεί επίδομα παιδιών 6.000€, αφού η Πολιτεία προσθέτει στο οικογενειακό εισόδημα το τεκμαρτό και όχι το πραγματικό εισόδημα του παιδιού (3.000€ αντί τα 600 €)! Τι πρέπει να κάνουν, αλήθεια, οι πολύτεκνες και υπερ-πολύτεκνες οικογένειες; Μήπως να αφήνουν τα παιδιά τους εκτός εργασίας και εγρήγορσης ή μήπως πρέπει να αναζητούν «μαύρη» εργασία για να μην τιμωρούνται με ένα τόσο άδικο μέτρο;

Ατελείωτος ο κατάλογος των δυσκολιών και προβλημάτων των πολύτεκνων και υπερ-πολύτεκνων οικογενειών. Το ερώτημα βέβαια που, διαχρονικά, τίθεται είναι εάν η επίλυση όλων αυτών που γίνονται αιτία – τροχοπέδη στην όποια σκέψη, όνειρο, επιθυμία μιας οικογένειας να ευλογηθεί με πολλά παιδιά, εάν όλα αυτά τα προβλήματα και οι δυσκολίες, θεωρούνται από τους αρμόδιους ως «χρήσιμα», «αναγκαία», «σύγχρονα» και «περήφανα» να επιλυθούν; Με άλλα λόγια, τι είδους στόχοι έχουν τεθεί «προς επίτευξη» επίλυσης των υπαρκτών και ουσιαστικών αυτών προβλημάτων που ταλανίζουν και εγκλωβίζουν τις πολύτεκνες και υπερ-πολύτεκνες οικογένειες της Χώρας; **Οικογένειες, οι οποίες με φρόνημα ηρωικό και ταπεινό, αλλά και με περισσή αξιοπρέπεια και χωρίς φαναρισμούς και φληναφήματα αγωνίζονται όχι μόνο να αναθρέψουν τα παιδιά τους και να στήσουν τις οικογένειες τους, αλλά, κυρίως, να κρατήσουν ζωντανή την Ελλάδα.**

Κλείνω, τον φτωχό αυτό προβληματισμό, με λόγια της Ελένης Γλύκατζη-Αρβελέρ, της κορυφαίας αυτής ιστορικού και Βυζαντινολόγου που χαίρει διεθνούς κύρους και αναγνωρίσεως, απάντηση και στο επίκαιρο ερώτημα, που ανήκουμε; «Αν χωρίς γλώσσα και Ορθοδοξία υπήρχε Νεοελληνικό κράτος, αυτό πρέπει να μου το πούνε για να το πιστέψω!»